

شب درخشان هری کین، در لندن فرارسید

بگذار موفقیت، صدای تو باشد

گزارش یک

ایلیا بهزاد اوال

خبرنگار

هری کین سرانجام به قله‌ای رسید که سال‌ها برای فتح آن جنگیده بود. مهاجم بایرن مونیخ و کاپیتان تیم ملی انگلیس، توپ طلای فصل ۲۰۲۴-۲۰۲۵ را به دست آورد تا یکی از درخشان‌ترین سال‌های دوران حرفه‌ای‌اش را با معتبرترین جایزه‌فردی فوتبال جهان به پایان برساند؛ افتخاری که نه فقط حاصل آمار خیره‌کننده او، بلکه نتیجه مسیری طولانی و پراز تردید، ناگامی و تلاش برای اثبات توانایی‌هایش بود. کین در رقابت با گیلیان امباپه، ستاره رئال مادرید که دوم شد و لامین یامال، پدیده بارسلونا و قهرمان جام جهانی که در جایگاه سوم ایستاد، برای نخستین بار توپ طلا را از آن خود کرد. مهاجم ۳۳ ساله انگلیسی در فصل گذشته مجموعاً ۷۳ گل در ۶۵ مسابقه برای باشگاه و تیم ملی به ثمر رساند. او با پیراهن بایرن مونیخ قهرمانی بوندس لیگا و جام حذفی آلمان را جشن گرفت و سوپر جام آلمان را نیز به دست آورد. کین در لیگ قهرمانان اروپا هم ۱۴ گل در ۱۳ مسابقه زد، هرچند بایرن در نیمه‌نهایی برابر پاری‌سن ژرمن، قهرمان نهایی رقابت‌ها، از رسیدن به فینال بازماند. اوج درخشش کین در جام حذفی آلمان رقم خورد؛ جایی که در فینال

مقابل اشتونگارت هت‌تریک کرد و نقش مهمی در پیروزی سه بر صفر تیشم داشت. در بوندس لیگا، کین با ۳۶ گل در ۳۱ مسابقه، یکی از عوامل اصلی قهرمانی مقتدرانه بایرن بود. تیم تحت هدایت ونسان کمپانی با تنها یک شکست و اختلاف ۱۶ امتیازی نسبت به بوروسیا دورتموند، عنوان قهرمانی را به دست آورد. کین در لیگ قهرمانان نیز فراتر از یک گلزن ظاهر شد و با توانایی بازی در نقش مهاجم نوک، هافبک هجومی و بازیساز عقب‌تر، به نقطه اتکای اصلی ساختار تهاجمی بایرن تبدیل شد. تفاوت کین در مونیخ با سال‌های حضورش در تاتنهام، بیش از هر چیزی در شرایطی است که برای درخشش در اختیار دارد. در لندن، همکاری او با سون هیونگ مین مهم‌ترین سلاح هجومی تیم بود، اما در بایرن، حضور بازیکنانی مانند مایکل اولیسه و لوئیس دیاس در کنار مجموعه‌ای از ستاره‌های سطح اول فوتبال اروپا، به کین اجازه داده است تا علاوه بر گلزنی، در طراحی و هدایت حملات نیز نقش محوری داشته باشد. او دیگر فقط مهاجمی نیست که باید آخرین ضربه را بزند؛ کین در بایرن رهبر ارکستر خط حمله است.

البته فصل درخشان او بدون ناگامی نبود. بایرن نتوانست قهرمان اروپا شود و انگلیس نیز در جام جهانی تابستان گذشته به مقام سوم رسید؛ هرچند کین با شش گل، سهم مهمی در مسیر تیم ملی کشورش داشت. او با گل‌های تعیین‌کننده در پیروزی برابر جمهوری دموکراتیک کنگو و مکزیک، نقش خود را در موفقیت انگلیس ایفا کرد. کین پس از دریافت توپ طلا نیز تأکید کرده که نمایندگی

از لندن تا مونیخ، مسیر کین تا توپ طلا

فوق ستاره‌ای که دیر به تاج رسید

فرخ حسابی

خبرنگار

هری کین سال‌ها در زمینی بازی کرد که قهرمانانش معمولاً با نام‌هایی بزرگ‌تر، چهره‌هایی پرزرق و برق‌تر و داستان‌هایی پرهیاهوتر شناخته می‌شدند. او نه محصول یک تبلیغات گسترده بود و نه از آن دسته ستاره‌هایی که از نخستین روزهای حضور در فوتبال، آینده‌شان را در میان بزرگان تصور می‌کردند. اما مهاجم انگلیسی بایرن مونیخ سرانجام در مراسم توپ طلای ۲۰۲۴، بالاتر از رقبای نامداری چون کیلیان امباپه و لامین یامال ایستاد و نشان داد برای رسیدن به قله فوتبال، همیشه به یک مسیر از پیش هموار نیاز نیست.

فراتر از چهره‌ها

کین برای رسیدن به این جایگاه، راهی متفاوت از بسیاری از ستاره‌های نسل خود پیمود. مهاجمی که در سال‌های نخست فوتبالش چندان در مرکز توجه قرار نداشت، با گلزنی مستمر در تاتنهام به یکی از چهره‌های اصلی لیگ برتر تبدیل شد؛ با این حال، سال‌ها بحث درباره ارزش واقعی او ادامه داشت. منتقدان گاهی توانایی‌هایش را زیر سایه کمبود جام‌های بزرگ قرار می‌دادند و عده‌ای نیز معتقد بودند او برای قرار گرفتن در جمع برترین‌های جهان، به چیزی فراتر از گلزنی نیاز دارد.

پاسخ کین نه در مصاحبه‌های جنجالی بلکه در زمین فوتبال شکل گرفت. او در طول سال‌ها ثابت کرد، مهاجم نوک می‌تواند هم تمام‌کننده‌ای بی‌رحم باشد و هم در ساختن حملات نقش داشته باشد. قدرت ضربه‌زنی، هوش در انتخاب موقعیت، پاس‌های دقیق و توانایی مشارکت در جریان بازی، مجموعه‌ای ساخته که کین را به مهاجمی کامل تبدیل کرده است.

تصمیمی که مسیر را تغییر داد

انتقال به بایرن مونیخ در سال ۲۰۲۳، نقطه عطف دوران حرفه‌ای کین بود. او پس از سال‌ها حضور در تاتنهام، تصمیم گرفت از محیطی آشنا فاصله بگیرد و شانس خود را در یکی از بزرگ‌ترین باشگاه‌های اروپا امتحان کند؛ انتخابی که برای بازیکنی با سابقه طولانی در فوتبال انگلیس، خالی از ریسک نبود.

کین در مونیخ خیلی زود نشان داد که برای موفقیت در سطحی تازه آماده است. او در فصل ۲۰۲۴-۲۰۲۵ با ثبت ۷۳ گل، بهترین گلزن فوتبال جهان در این دوره بود و سهم مهمی در موفقیت‌های بایرن داشت. این آمار به‌تنهایی گویای کیفیت اوست، اما اهمیت عملکردش زمانی بیشتر می‌شود که بدانیم مهاجم انگلیسی در تیمی پرستاره، مسئولیت هدایت خط حمله را نیز برعهده داشت. کین در بایرن تنها منتظر دریافت توپ در محوطه جریمه نمی‌ماند. او با عقب آمدن، ایجاد فضا برای هم‌تیمی‌ها و مشارکت در طراحی حملات، به یکی از محورهای اصلی بازی هجومی تیم تبدیل شده است. چنین ویژگی‌هایی باعث شده ارزش او را نتوان صرفاً با تعداد گل‌هایش سنجید.

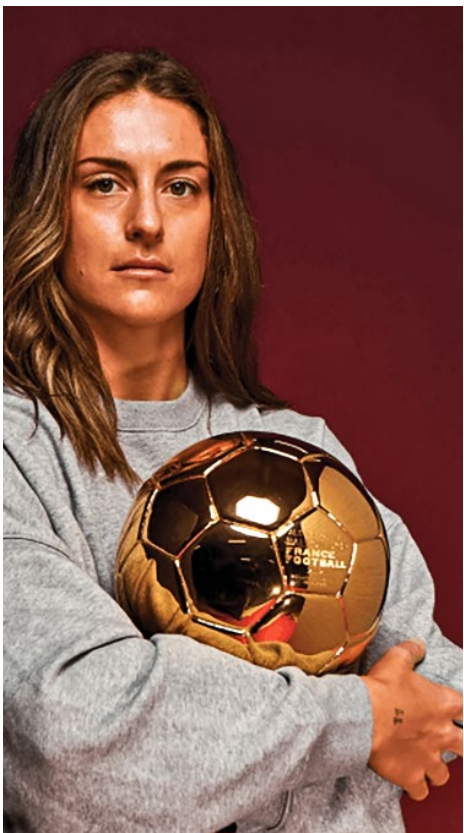
پایان یک انتظار طولانی

کسب توپ طلا، بیش از آنکه یک جایزه دیگر به ویرین افتخارات کین اضافه کند، جایگاه او را در تاریخ فوتبال تثبیت می‌کند. این مهاجم انگلیسی سال‌ها با معیارهایی سنجیده شد که گاهی بیش از کیفیت فردی، به جام‌های تیمی وابسته بودند. حالا انتخاب او نشان می‌دهد که عملکرد مستمر و درخشش فردی نیز می‌تواند در رقابت با ستاره‌هایی که از محبوبیت جهانی بیشتری برخوردارند، تعیین‌کننده باشد.

البته توپ طلا همیشه موضوع بحث و اختلاف نظر بوده است و انتخاب برنده نیز از این قاعده مستثنا نیست. با این حال، فصل پر بار کین و آمار گلزنی استثنایی او، دلایل محکمی برای قرار گرفتنش در صدر این رقابت فراهم کرد. شاید مهم‌ترین ویژگی داستان‌های کین همین باشد: او برای تبدیل شدن به یکی از بزرگ‌ترین مهاجمان نسل خود، نیازی نداشت شبیه دیگران باشد. مسیرش با صبر، تصمیم‌های دشوار و پیشرفت مداوم ساخته شد. اکنون توپ طلا در دستان بازیکنی قرار دارد که سال‌ها برای رسیدن به چنین شیی تلاش کرد؛ بازیکنی که بالاخره فرصت یافت نه فقط به عنوان یک گلزن بزرگ، بلکه به عنوان یکی از چهره‌های شاخص فوتبال جهان شناخته شود.

سومین توپ طلا، این بار خارج از بارسلونا پوتیاس، ملکه فوتبال زنان

الکسیا پوتیاس برای سومین بار توپ طلای فوتبال زنان را به دست آورد تا در کنار هم‌تیمی‌اش در تیم ملی اسپانیا، آیتانا بونماتی، به پرافتخارترین بازیکنان تاریخ این جایزه تبدیل شوند. هافبک ۳۲ ساله که تابستان امسال پس از ۱۴ سال حضور در بارسلونا عملکرد درخشانش در فصل ۲۰۲۴-۲۰۲۵ دریافت کرد. او نخستین بازیکنی است که از یک باشگاه لیگ برتر زنان انگلیس این عنوان را به دست می‌آورد. پوتیاس در آخرین فصل حضورش در بارسلونا نقش مهمی در قهرمانی این تیم در لیگ اسپانیا و فتح دوباره لیگ قهرمانان اروپا داشت. او با ثبت هشت گل و هفت پاس گل در رقابت‌های اروپایی، عنوان بهترین بازیکن لیگ قهرمانان را نیز کسب کرد. بارسلونا همچنین با اختلاف ۱۵ امتیازی نسبت به رقیبان، قهرمانی لیگ اسپانیا را جشن گرفت. در مراسم توپ طلا، اوا پاچور، مهاجم بارسلونا، دوم شد و خدیجه شאו، ستاره منچستر سیتی، در رتبه سوم قرار گرفت. ویکی لوپز، دیگر بازیکن بارسلونا نیز برای دومین سال متوالی جایزه بهترین بازیکن جوان فوتبال زنان را دریافت کرد. پوتیاس پیش‌تر در سال‌های ۲۰۲۱ و ۲۰۲۲ توپ طلا را برده بود، اما مصدومیت ریاضت‌صیبری در تابستان ۲۰۲۲ مدتی طولانی او را از میادین دور کرد. حالا سومین توپ طلا نشان می‌دهد که او همچنان یکی از چهره‌های تعیین‌کننده فوتبال زنان جهان است؛ هرچند انتخابش در رقابتی نزدیک با بازیکنانی چون اتری گوئیخارو، بحث‌هایی درباره معیارهای رای‌دهندگان به همراه داشته است.

کین در پیامی
پس از کسب
توپ طلا نوشت:
«در سکوت
سخت کار کن و
بگذار موفقیت
صدای تو باشد.»
حالا این جایزه،
بلندترین پاسخ
او به تمام کسانی
است که روزی در
توانایی‌هایش
تردید داشتند

قهرمان جهان، در لندن هم جایزه گرفت احترام خالص برای دلافونته

دلافونته بهترین مربی جهان شد

لوئیس دلافونته، سرمربی تیم ملی اسپانیا، در مراسم توپ طلای ۲۰۲۴ جایزه یوهان کریوف را به‌عنوان بهترین مربی فوتبال جهان دریافت کرد؛ افتخاری که پس از قهرمانی تاریخی اسپانیا در جام جهانی به او رسید. دلافونته که در یورو ۲۰۲۴ نیز تیمش را به قهرمانی رسانده بود، این بار با فتح جام جهانی از رقبای سرشناسی چون لوئیس انریکه، میکِل آرتتا، اوانای امری و ونسان کمپانی پیشی گرفت. سرمربی ۶۵ ساله اسپانیا پس از دریافت جایزه، ضمن قدردانی از رقبای خود، این موفقیت را حاصل تلاش جمعی بازیکنان و اعضای کادر فنی دانست و گفت: «دریافت این

جایزه افتخار بزرگی برای من است. حتی قرار گرفتن در میان نامزدها هم به‌خودی‌خود یک جایزه بود. می‌خواهم به سایر نامزدها تبریک بگویم. این موفقیت را حاصل کار گروهی می‌دانم؛ گروهی فوق‌العاده از بازیکنان و اعضای کادر فنی که اگر اجازه بدهید، باید بگویم بهترین‌های جهان هستند.»

دلافونته همچنین از فدراسیون فوتبال اسپانیا، رئیس، مدیر ورزشی و تمام کارکنانی که در این مسیر نقش داشتند، تشکر کرد. او تأکید کرد که قهرمانی و دریافت جایزه پایان مسیرش نیست و انگیزه‌ای برای ادامه کار محسوب می‌شود: «موفقیت هدف نهایی

کلین شیت جام جهانی، معیار اصلی جایزه یاشین

سیمون، بحث برانگیزترین انتخاب فرانس فوتبال

جایزه یاشین زیر سایه خط دفاع اسپانیا

اونای سیمون در مراسم توپ طلای ۲۰۲۴ جایزه یاشین را به‌عنوان بهترین دروازه‌بان سال دریافت کرد، اما انتخاب او با بحث‌هایی درباره سهم عملکرد فردی‌اش در این موفقیت همراه شده است. قهرمانی اسپانیا در جام جهانی و آمار یک گل خورده در هشت مسابقه، نقش مهمی در انتخاب سیمون داشت؛ با این حال، برخی معتقدند دیوید رایبا و تیبو کورتوا در طول فصل عملکرد فردی قابل‌توجه‌تری ارائه کردند. سؤال اصلی درباره جایزه سیمون این است که چه اندازه از آمار درخشان او حاصل واکنش‌های فردی و چه میزان نتیجه سازمان دفاعی اسپانیا بود. تیم دلافونته در بسیاری از مسابقات جام جهانی با پرس منظم و کنترل جریان بازی، حریفان را از محوطه جریمه دور نگه داشت و اجازه نداد

موقعیت‌های خطرناک زیادی ایجاد شود. در چنین شرایطی، سیمون بیشتر به‌عنوان دروازه‌بانی مطمئن ظاهر شد تا بازیکنی که بارها با واکنش‌های استثنایی تیمش را از شکست نجات دهد.

در سوی دیگر، رایبا در آرستال و کورتوا در سبک‌های هجومی متنوعی روبه‌رو بودند و عملکردشان در مسابقات باشگاهی نیز معیار مهمی برای ارزیابی کیفیت فردی آنها محسوب می‌شود. با این حال، دستکش طلایی جام جهانی و تنها یک گل دریافتی سیمون، وزن قابل‌توجهی در انتخاب نهایی داشت. جایزه یاشین ۲۰۲۴ بار دیگر این پرسش را مطرح کرد که در ارزیابی بهترین دروازه‌بان سال، موفقیت در یک تورنمنت

بزرگ تا چه اندازه باید بر عملکرد مستمر در طول فصل سایه بیندازد.

امباپه و توپ طلایی که مدام از دسترسش دور می‌شود

حسرت بزرگ

در کنار درخشش فردی، جام‌های بزرگ‌تری به دست آورد و پرونده توپ طلا را ببندد. اما فوتبال همیشه مطابق پیش‌بینی‌ها پیش نمی‌رود. پاری‌سن ژرمن، تیمی که او ترک کرد، پس از جدایی‌اش به موفقیت‌های اروپایی رسید، در حالی که رئال مادرید فصلی بدون جام را پشت سر گذاشت.

امباپه همچنان از نظر گلزنی در سطحی استثنایی قرار دارد، اما پرسش اصلی دیگر فقط تعداد گل‌های او نیست. آیا بهترین بازیکن یک تیم باید صرفاً گل بزند یا در لحظات دشوار، در دفاع و پرس نیز مسئولیت بیشتری بپذیرد؟ این همان نقطه‌ای است که منتقدان درباره ستاره فرانسوی تردید دارند.

منابع آخر

استعداد به‌تنهایی تضمین‌کننده چنین افتخاری نیست. توپ طلا فقط یاداش گلزنی نیست؛ حاصل ترکیبی از عملکرد فردی، دستاوردهای تیمی و تأثیرگذاری در مهم‌ترین مسابقات است. شاید چالش واقعی امباپه همین باشد: تبدیل شدن از ستاره‌ای که همه انتظار دارند بهترین باشد، به بازیکنی که در پایان فصل، شواهد کافی برای انتخاب شدن به‌عنوان بهترین فوتبالیست جهان ارائه می‌کند. تا آن روز، توپ طلا همچنان هدف بزرگ مهاجمی خواهد بود که برای رسیدن به آن، بیش از هر زمان دیگری به موفقیت‌های تیمی نیاز دارد.

کیلیان امباپه از آن دسته فوتبالیست‌هایی است که از همان سال‌های نخست ظهور، آینده‌ای درخشان برایشان پیش‌بینی می‌شد؛ ستاره‌ای که قرار بود پس از کریستیانو رونالدو و لیونل مسی، فرمانروای جدید فوتبال جهان باشد. با این حال، در ۲۷ سالگی، با وجود گل‌های فراوان، قهرمانی جام جهانی و رکوردهای فردی، یک جای خالی بزرگ در کارنامه او به چشم می‌خورد: توپ طلا.

داستان امباپه از این جهت عجیب است که کمتر ستاره‌ای در نسل او تا این اندازه مستعد، جاه‌طلب و از پیش آماده ورود به جمع بزرگان فوتبال معرفی شده است. او در ۱۹ سالگی قهرمان جام جهانی شد و چهار سال بعد، با هت‌تریک در فینال برابر آرژانتین، یکی از تاریخی‌ترین نمایش‌های فردی فوتبال را رقم زد؛ اما در هر دو مقطع، توپ طلا به بازیکنی دیگر رسید. لوکا مودریچ در سال ۲۰۱۸ و مسی در سال ۲۰۲۲، افتخاری را به دست آوردند که بسیاری تصور می‌کردند دیر یا زود به امباپه خواهد رسید.

جام‌های ناگافی

انتقال به رئال مادرید نیز قرار بود فصل تازه‌ای در این رقابت باز کند. پیوستن به پرافتخارترین باشگاه اروپا، فرصت مناسبی برای امباپه بود تا